

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé poslati naročnino vsaj do ponedeljka 21. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Društvo „Pro Patria“ — razpuščeno.

Velevažen dogodek pripetil se je na Primorskem. Vladi, ki je s prizanesljivostjo, boljše stvari vredno, tako dolgo mirno gledala, kako se šopirijo neodrešenci v Trstu, na Goriškem in v Istri, pošla je naposled potrpežljivost, in storila je odločen korak, ki je hud udarec irredenti.

Uradni list „Osservatore Triestino“ objavil je v sredo notranjega ministerstva dekret, po katerem je zloglasno italijansko društvo razpuščeno, ž njim pa tudi vse njegove krajne skupine in podružnice v Trstu, Kopru, Miljah, Oprtli, Vrsaru, Umagu, Črnomvrhu, Grižnjanu, Motovanu, Višnjanu, sv. Lovrenci Pazenatiškem, Pulji, Vodnjanu, Kanfanaru, Čresu, Pazinu, Pičnu, Labinu in Rovinji. Nagibi temu koraku, ki je lahove presenetil, kakor tresk z jasnega neba, so naslednji: Društvo „Pro Patria“, pravi dvojček nemškega šulferajna, imel je dne 29. junija t. l. v Tridentu svoj občni zbor, na katerem se je mej živahnim odobravanjem soglasno sklenilo, da se v Rimu obstoječemu političnemu društvu „Dante Alighieri“ in njegovemu predsedniku znanemu Boughi-ju odpošlje popolno priznanje in najodkritosrčnejša čestitka.

Ker je očito, da deluje društvo „Dante Alighieri“ v Rimu Avstriji sovražno, da so njegovi smotri premo naperjeni proti interesom avstrijske države, izjavilo je društvo „Pro Patria“ s svojim omenjenim sklepom, da ima poleg v pravilih označenih šolskih namenov, še druge in sicer take politične svrhe, ki bi utegnile z določbami kazenskega zakona priti navskriž.

Svojo ilojalnost in nepatriotično mišljenje pokazalo je društvo „Pro Patria“ še drugim dejanjem. Ko se je odboru v Tridentu dovolilo, da se sme mesto okrasiti z zastavami, a s tem pogojem, da se ob jednom razobesi na odličnem mestu av-

strijska zastava, opustilo je vse okrašenje, da le neso pripoznali avstrijskih barv, pod katerih zaščito se je društvo ustanovilo in razvijalo.

Društvo „Pro Patria“, katero po svojih pravilih ni bilo političsko, je s temi demonstracijami, s svojo surovostjo proti avstrijski zastavi prekoračilo svoj delokrog in stopilo v zvezo z društvom, Avstriji skrajno sovražnimi. Čim bolj je bila vlada prizanesljiva, tem bolj je bila irredenta predrzna, nesramna in naposled morala jo je zadeti že davno zaslužena usoda.

Čestitati je vladi, da je pokazala toliko odločnosti in začela omejevati irredentovcev centrifugalne nakane. Odločilni krogi spoznali so vender nevarnost, ki preti državnemu interesu od te strani, in raztrgali italijansko agitacijsko mrežo, ki jo je bilo društvo „Pro Patria“ razpelo čez južno Tirolsko, Primorsko in Dalmacijo.

Italijani po rečenih pokrajinah so zaradi tega skrajno pobiti. „Il Piccolo“ se sicer tolaži češ: „l'idea non muore“, misel, ki je vzbudila razpuščeno društvo, ni umrla, a s to tolažbo ne bode zopet uživil tvoril razpuščenih krajnih skupin in podružnic, ki so pod pretvezo šolskih smotrov, tajno in javno tirale protiaustrijsko politiko. Vlada pokazala je resno voljo, nepričakovano energijo in pristigla drevesa lahonska, da ne porastó prehitro do nebes, oziroma preko črnožoltnih mejnih kolov.

Za nas Slovane, živéce na Goriškem, v Trstu, Istri in Dalmaciji je to vesela vest. Kar smo že leta in leta propovedovali in priporočali, zgodilo se je sicer pozno, a zgodilo se je vender, in vlada postopala je v tem slučaju tako radikalno, da bi jej jednake odločnosti za vso bodočnost iz vsega srca želeli. S tem koristila bode Avstrije celokupnosti, koristila pa tudi nam, ki si bodedmo vsaj malo odahnila v trdem boju za svoj obstanek.

Ker je vlada ob razpuščenju društva „Pro Patria“ ob enem uradno zapečatila vse njegove šole in konfiskovala vsa pisma, dobila bode izvestno mnogo zanimivega gradiva, iz katerega bode posnela, da treba vedno z bistrim očesom opazovati gibanje irredentovske kače, proti katere prizanesljivost in potrpežljivost že davno ni bila umestna.

V Ljubljani, 18. julija.

Veliko veselje je bilo v Izraelu, ko je ogerska vlada prepovedala uvažanje prašičev iz Srbije. To veselje je bilo temvečje, ker so se hkratu v Srbiji jeli gibati naprednjaki, in je kralj Milan začel spodbujati vlado. Nemški liberalni listi so že izražili nado, da bode vse to pripomoglo, da se zruši radikalna vlada v Srbiji, in se vrnejo razmere, ki so vladale v kraljevini, predno se je odpovedal kralj Milan. V duhu so že videli, kako zopet cvetó v Srbiji pšenica za razne tuje židovske podjetnike, kako zopet vse panoge narodnega gospodarstva prehajajo židom v roke.

Mi nismo verjeli, da se bode v Srbiji vse tako hitro preobrnilo. Preverjeni smo bili, da ima narod srbski dovolj življenjske moči, da bode premagal vse zapreke, ki se mu bodo stavile. Opozarjali smo takoj sprva, da bode postopanje ogerske vlade le škodovalo naši državi, da bode našim industrijskim izdelkom zaprlo pot na vzhod. Ta škoda bi zadela v prvi vrsti seveda le Cislitvanijo, ker se v Madjarih vzlic vsem državnim podporam ni razvila obrtnija. Tostranska polovica plačuje 70 odstotkov k skupnim državnim stroškom, torej je jasno, da bi ne bilo umestno radi tega, da Madjari bolje prodadó svoje prašiče in vole, uničevati industrijo v cislitvanskih deželah, od katere je zavisna narodna blaginja. Zaradi tega nam ni umevno, da se na Dunaji odločno ne upro tacemu počenjanju Madjarov. Koliko škode imajo že tovarne na Češkem in Moravskem, ker se zaradi madjarske pretiranosti ne sklene trgovska pogodba z Rumunijo! Sedaj, ko smo zgubili že rumunska trgovišča, naj bi pa še srbska.

Dogodki potrjujejo mnenje naše, da ne bode Srbija podlegla v tem narodnogospodarskem boji. Povedali smo že, da bode neka angleška družba osnovala veliko tovarno za porabo prašičevega mesa. V tej tovarni se bode prašičje meso povojilo ali podelalo v klobase in izdelki se bodo vozili preko Soluna v zapadno Evropo. Ko se ta tovarna odpre, ne bode Srbom več treba izvažati prašičev. Tedaj bode naredba ogerske vlade zgubila ves upliv, ves pomen.

Vlada srbska pa tudi za druge deželne pridelke išče trgovišč na zapadu evropskem, da ne

LISTEK.

Kateri je pravi?

Češki spisal dr. Josip Štolba; preložil V. Benković. (Dalje.)

„Dekle“, pravi veselo, „ti bi bila dober jurist. — Meni se zdi, da je drugi bolj trapast.“

„Reci: bolj navihan“, povzame naglo Leokadija, „kajti tako, kot je govoril ta, govori samo človek, ki je že marsikaj ugnal. Zato se pač ne more reči, da bi bil prvi trapast.“

„Veste kaj, očku“, vsklikne Julika veselo, „odajte meni vso to zadevo — jaz sem vam porok za to, da to dožerem.“

„Ti bodeš to dognala? Ko se jaz kot bivši sodnijski svetnik tu ne spoznam, pa se bodeš ti?“

„Pripeljita ja pred mé in pustite me ž njima brez svedoka obravnavati.“

Leokadija se zgrozi.

„Samo naj bi te puščali s človekom“, veli, „ki pride pred sodišče?“

„Saj boste zraven v sobi in lahko poslušate“, pravi Julika, kateri se je ta misel baš radi njene nenavadnosti sila priljubila.

Gospod svetnik je bil v zadregi.

„Še v pokoji moram si dati od drugih pomagati“, šepetal je. „Naj bo torej, ti si razumno dekle, govóri ž njima.“

„Zvonček, kaj pa misliš!“ ugovarja gospa svetnikova.

„Žena“, bil je hladni odgovor, „pelji gospoda Kroutila v sosednjo sobo in naliž mu kupico vóslavca.“

Kroutil se obliže. „Ah, ponižno se vam zahvaljujem, velespoštovani gospod svetnik, tega že dolgo časa nesem pil. Milostiva gospa, prosim, izvolite.“

Dobro, da se je bil gospod svetnik obrnil k svoji hčeri, kajti pogled, s katerim ga je pomerila Leokadija, odhajajoča s Kroutilom, bil bi ga uničil.

„Julika, bodi previdna“, rekel jej je, „in če bode kateri izmed njiju neuljuden, kar pokliči nas.“

„Bodite brez strahu, oče.“

Julika sleče baržunasti kožušek, kateri jej je, mimogredé rečeno, kaj lepo pristojal, odloži klobuček, ki je zakrival zalo čelo — ni čudo, da je gospod svetnik s tako zadovoljnostjo obračal oči vanjo. Pristopila je k zrkalu ter si popravljala nekoliko po čelu razčesane lase, gospod svetnik pa je

odprl vrata svojima ujetnikoma rekoč: „Gospoda, prosim.“

Jelinek, ki je bil slišal ves prejšnji razgovor, je že sklenil, kako bode ravnal. „Starega sem prekanil“, dejal je sam pri sebi, „sedaj imam z mlado opraviti. Le čakajte, gospodična, delal vam se bodem tako trapastega, da se vam bodo lasje ježili.“

Karelček je od strahu umiral, a postal je zopet malo pogumnejši, ko ni več videl sodnijskega sluga.

„Julika“, predstavljaj je gospod svetnik svojo gosta, „to je gospod Šroub v dveh osebah, in to, gospoda, moja hči Julika.“

Julika se ozrè — moj Bog, kako se je nenadno vsa izpremenila! Doslej tako vesela, živa in šaljiva, sedaj pa jo je najedenkrat oblila žarna rudečica, očesa so se zaprla in usta odprla, da bi dale duška naglemu dihanju, ki jej je silno pričelo dvigati prsi — zakaj to? Takoj vam povem. Vsemu temu je bil uzrok gospod Jelinek, v katerem je spoznala tistega rešenika z leda, ki ga je bila gospa svetnikova o začetku te povesti omenila in na katerega ta nenadni sestanek nič menj ni uplival. Ne vem, koga je to bolj zadelo, samo to moram omeniti, da je prva misel Jelinkova bila ta, da ga go-

pride v zadrego, ko bi se prepovedalo take izdelke izvažati v Avstrijo. Trgovinski minister se že pogaja s francoskimi in angleškimi trgovskimi hišami zastran izvažanja žita. Da se pa oživi trgovina z Rusijo, osnovala je Srbija konzulata v Moskvi in Odesi. Nastavila je ondu dva veletržca kot honorarna konzula, katera bode izvestno pospeševala trgovino mej Rusijo in Srbijo. Tako vidimo, da Srbom kmalu ne bode manjkalo trgovišč za izdelke svoje.

Vlada pa podpira tudi narod v narodnogospodarski borbi proti Avstriji. Trgovci so se izjavili, da naj vlada le z energijo brani srbske koristi in sklenili so, da ne bodo več kupovali v Avstriji. Nekateri so že poiskali novih trgovišč za kupovanje izdelkov, drugi jih bodo pa še. Naravno je, da bodo Srbi tudi v onih državah kupovali blago, v katere bodo prodajali izdelke svoje. Angleško in francosko blago bodo izpodrinilo avstrijsko. Vedeti moramo, da francoski in angleški trgovci le zaradi tega tako podpirajo Srbijo v narodnogospodarski borbi, da dobe novih trgovišč svojim tovarniškim izdelkom.

Utiš, kateri je napravila odredba ogerske vlade v Srbiji, je baš nasproten, nego se je pričakovalo. Gospodje v Budimpešti so mislili, da se bode narod obrnil od vlade, ki je zakrivila, da je prišlo do narodnogospodarske borbe. Narod srbski se je pa le bolj oklenil vlade in sklenil jo vsekako podpirati. Po vsej deželi je potegnila jako ostra protiaustrijska sapa. Še nikdar ni bil narod srbski tako sovražen Avstriji, kakor sedaj. Naprednjaki so se sicer zares začeli gibati in izdajajo celo svoje glasilo, najbrž s podporo, ki jo dobiva iz inozemstva. A naprednjaška stranka si ne upa odločno priznati se za prijateljico Avstriji, in celo s svojim pravim imenom si ne upa na dan. Sicer se pa narod za to stranko dosti ne briga. Poročila o njenih uspehih, ki so se zadnji čas čitala po listih, izklovana so le v Budimpešti. Pri volitvah ta stranka nema pričakovati uspehov.

Škoda, katero je napravila naredba ogerske vlade v narodnogospodarskem oziru se ne bode več dala popraviti, ker je trgovina srbska si že poiskala novih potov, pa tudi v političnem oziru je nam neizmerno škodovala. Odtujila nam je popolnoma Srbijo. Poslednja je pa važen faktor v balkanski politiki. Treba vedeti, da ima Srbija tudi upliv na balkanske Srbe zunaj kraljevine in nam lahko mnogo škoduje sploh v balkanski politiki. Baš zaradi te naredbe utegnejo priti v nevarnost vsi uspehi dolgotrajnih naših prizadevanj glede balkanske politike. Tako bode madjarska in židovska politika škodovala Avstriji v narodnogospodarskem in političnem oziru. Ta škoda bode tem večja, čim dalje se ne bode madjarski ošabnosti postavil jez.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. julija.

Državni zbor

snide se koncem oktobra, ker mora poprej dolenjeavstrijski deželni zbor, ki se skliče v začetku oktobra, rešiti novi Dunajski občinski pravilnik. Državni zbor torej tudi letos ne bode imel časa, da bi rešil pravočasno budget in zopet bode treba provizorija.

tovo več ne pozná, dasiravno si je to sicer vroče želel.

Karelček se zelo nerodno prikloni. „Bogme, to je deklé“, zašepeče.

Julika se je že malo umirila. „Veseli me, gospoda. Prosim, sedite.“

„O, prosim, gospodična“, odgovori Jelinek galantno, a s tem ni prave pogodil. Moral se je delati trapastega, iz česar je sledilo, da se mora vesti kot popolnoma tuj človek. „Da, da, sedimo“, pristavi z robotim glasom, „mene noge bolé“, in vrgel se je v naslanjač, da je glasno zastokal pod njegovo težo.

Karel se je zagledal v Juliko in videlo se je, da je pozabil svojega položaja.

„Jemine, kako je lepa“, šepetal je.

„Ali se me bojite?“ vpraša ga Julika.

„Hehehe, kdo bi se vas bal?“

„Potem pa sedite.“

Karel séde poleg Jelinka, ki je mej tem opazoval svojega izpraševalnega sodnika ter prišel do sklepa, da je še lepši nego takrat na ledu.

A kako se je godilo ubogi Juliki! Njen pogum se je razkadil, namen razgovora, ki ga je bila sama izzvala, bil je že davno pozabljen — na drugo ni

Češke zadeve.

Češko politično društvo v Budejevicah je poslalo razmejevalni komisiji pri Praškem nadsodišču spomenico, v kateri protestuje proti temu, da bi se iz Budejeviškega okraja izločile češke občine, da se porabijo za gradivo pri sestavi novih čeških okrajev, in se ta okraj tako naredi bolj nemški. Ravno takó društvo ugovarja osnovi nemškega okrožnega sodišča v Budejevicah. Priporoča pa, da se nemška naselbina v Budejevicah in okolici podredi češkemu narodu, mej katerim se je nastanila, in se osnuje v Budejevicah češko okrožno sodišče; nemški okraj, tega in sosednega Piseškega okrožja naj se združijo v novo okrožno sodišče s sedežem v Krumovu ali Prahaticah. Ta spomenica nam kaže, kako teško delo ima dotična komisija, če hoče ustreči obema narodoma.

Nemška ljudska šola v Przemyslu.

Korno poveljništvo v Przemyslu priganja, da se v tem mestu osnuje nemška ljudska šola, da jo bodo pohajali častniški sinovi. „Reforma“ se nadeja, da deželno šolsko oblastvo ne bode dovolilo, da se osnuje nova ponemčevalnica v Galiciji, ko bi bil že čas, da se odpravita še obstoječi dve nemški gimnaziji. Na Dunaji je mnogo več Poljakov nego Nemcev v Przemyslu, pa vender niti vlada niti mestna občina neče osnovati poljske ljudske šole.

Vnanje države.

Papeža Leva

je spremljal monsignore Angeli, ko se je vozil iz Vatikana. Monsignore je bil menda jako presenečen, ko je papež naročil kočijažu, kod naj vozi, in je opazil: „Kako je to mogoče? Saj moramo stopiti na italijanska tla“. Papež mu je pa na to smehljaje odgovoril, da bi bilo še slabše, ko bi to bila turška tla. Tako se poroča Berolinskemu listu iz Rima, kateremu seveda tudi odgovornost za to vest prepuščamo.

Kralj Milan — nedotakljiv.

Kasacijsko sodišče v Belemgradu je razsodilo, da je kralj Milan nedotakljiv in zatorej pride v kratkem več časnikov pred sodišče zaradi razžaljenja bivšega kralja. Ta razsodba kasacijskega sodišča tudi vladnim krogom najbrž naprav ne ugaja, ker so baš radikalna glasila najbolj napadala kralja Milana zaradi njegovega postopanja.

Rusija in Turčija.

Jeseni se baje snideta ruski car in turški sultan. Temu shodu pripisuje se politična važnost, ker se bode ta vladarja morda razgovarjala o bolgarskem vprašanju. Da v Carigradu mislijo na ta shod, že to dokazuje, da ne mislijo priznati kneza bolgarskega, ker vedó ceniti naklonjenost Rusije.

Delavsko vprašanje.

Posvetovanja nemške državnozbornske komisije o zakonu v varstvo delavcev vrše se tako počasi, da letos najbrž ta zakon v državnem zboru ne pride več na vrsto. Mnogim članom komisije se vidi, da jim vsa ta stvar ne ugaja in bi jo najrajše zavlekli. Drugi se pa za stvar bolj zanimajo, a zopet k vsakemu paragrafu predlagajo kak popravek ali dostavek. Komisija bode načrt najbrž tako predelala, da nobenemu ne bode ugajal.

Nemški kolonijški svet.

V Nemčiji snuje se poseben svet za kolonije. Naloga mu bode, posvetovati se in preudarjati o tem, kako bi se dalo dobiti največ dobička iz kolonij. Člani za ta svet imenovali se bodo, predno se snide nemški državni zbor. Svet bode pa tudi takoj začel svoje delovanje, da izreče svoje mnenje o nekaterih vladnih predlogah.

Ustaja v Chile-ji.

Chile je jedna najbolj urejenih južnoameriških republik. V njej navadno vlada red, dočim so

mislili kot na tisto treutje, ko se je bila prvič sešla z njim. Se li tudi on spomina tega? — Kaj rada bi to vedela.

„Gospod Šroub“, pravi čez nekaj časa, „moram vam povedati, da smo se sina očetovega prijatelja zelo veselili.“

Oba mladeniča se zajedno zahvalita.

„O prosim“, dejal je Jelinek in „o prosim“ ponavljal je za njim Karel, a oni ga je na to tako pogledal, da se je kar prestrašil.

„Tudi jaz sem se vas zelo veselil“, pravi Jelinek nerodno. „Oče je pravil, kako ste lepi.“

Julika začudeno pogleda govorečega.

„A jaz sem se vas bal“, povzame Karol; „vi pa ste tako ljubeznivi, tako ljubki, da me je strah že minil.“

„Tega se zelo veselim“, odgovori Julika. „Kako pa se počuti gospod oče?“

„No, odgovorite gospodični“, izziva Jelinek Karla s predrznostjo, ki je imela zakriti njegovo zadrego, „vi vsiljenec; videli bomo, kako si pomorete.“

„On je zdrav kot riba“, bil je odgovor.

„Aha, to je dokaz, da ste lažnik. Predvčerašnjim izpahnili si je palec“, reče Jelinek. (Dalje prih.)

drugod bile vedno prekucije na dnevnem redu. Poslednje vesti iz Amerike pa tudi vedó povedati obustaji v tej državi. Bil je že hud boj mej vojaki in ustajniki. Poslednji so izgubili do 40 mož. Kaj je povod ustaji, se ne poroča.

Dopisi.

Iz Črne na Koroškem 17. jul. (Naša zмага.) Častitim čitateljem imamo poročati veselo vest, da smo tukaj Slovenci zmagali z vsemi svojimi volilnimi možmi in sicer s 33 proti 23 glasovi. Naši nasprotniki, na čelu jim grof Thurnovi gozdarji, so mislili na zmago do zadnjega trenutka, in večer pred volitvijo so še na vse kriplje delali, volilce pregovarjali, strašili in celo po noči za njimi drvili; na dan volitve pa so bili vsi združeni že zopet ob 5. uri zjutraj na nogah ter so letali okrog, kakor bi bili besni. Pa ves trud jim je bil zaman, kajti kmalu se je pokazalo, kako sijajno so propali. Uporabljali so pa tudi že več dni poprej vsa sredstva, da bi nas zmagali; našim se volilni dan nič naznanil ni; drugim zopet, ki so po tem popraševali, pa se je narobe objavil, ali vse te nakane premagal je s svojo žilavostjo in neutrudljivo skrbjo naš vrli rojak g. Walter, ki je bil vedno na straži ter pravočasno vse popravil, kar so nam hoteli nasprotniki pokvariti. Obhodil je že nekaj dni pred volitvijo vse naše posestnike, in ker je preteklo nedeljo bilo deževno vreme in vsled tega prišlo le prav pičlo število volilcev v cerkev, sam sebi ni zapal ter šel zopet na okolu in posrečilo se mu je, da je spravil skoro vse naše volilce na volišče. Slava mu!

Ko nam je pa bila zmaga naznanjena, nastalo je po celem kraju veselo gibanje; živio- in slava-klici odmevali so daleč na okrog in zvečer zakurili smo na bližnjem hribu kres, ki je oznanjeval našo zmago po širni naši okolici, Slovencem v veselje, nasprotnikom pa, kateri so se vsled nepričakovane poraza jako kislo držali, v jezo in strah.

G. župnik Centrich zdržal se je volitve, o kateri tudi poprej ni proti nobenemu besedice spregovoril. Mi smo mu za to njegovo neskrbnost prav zahvalni, kajti zmagali smo brez njegove podpore, in to je tudi nekaj vredno. Odslej se nam bode mogoče naslanjati na svoje moči in nadejamo se, da je Črna za nas in našo slovensko stvar pridobljena.

One pa, ki so še pred kratkim časom trdili, da Slovenci v Črni nič več ne morejo kaj opraviti, dovede naj ta naša zmaga do boljših mislij in zagotovljeni naj bodo, da živi pri nas še verni in za slovenstvo navdušeni rod. S.

S Krasa 11. julija. (Uradna učiteljska konferenca.) Učiteljstvo Sežanskega šolskega okraja imelo je letos svojo običajno učiteljsko konferenco dva dni, to je 9. in 10. dan julija v Sežani. Prvi dan točno ob 10. uri otvoril c. kr. okrajni šolski nadzornik, gosp. D. Sinkovič, zborovanje, pozdravivši iskreno vse učiteljsko osebo, osobito pa pred kratkim došlega, a že jako priljubljenega voditelja okrajnega glavarstva in prvosednika okrajnega šolskega sveta g. dr. P. Laharnarja, in sicer zato, ker imamo letos prvič mej sabo zastopnika šolskega oblastva. Zbor mu zakliče oduševljeno: Dobro došel! Gosp. voditelj se v lepih in krepkih besedah zahvaljuje na lepem pozdravu, želeč narodnemu učiteljstvu vstrajnosti v uspešnem delovanju na šolskem polju. Predno se preide k dnevnemu redu, imenuje si gosp. prvosednik namestnikom g. Antona Lebana in pozove konferenco, naj si izvoli dva zapisnikarja. Takima izvolita se g. Kosovel in gospodična Štrukeljeva.

Ad I. Poročilo okrajnega šolskega nadzornika o nadziranju šol. Pričetkom omenja, da je bil jako zadovoljen z večino učiteljev, ker so spolnjevali svoj težavni posel vestno in natančno, ter konečno daje nekoje opomnje in migljaje o posameznih predmetih ter zvršuje v nadeji, da se bode v bodoče prizadevalo učiteljstvo vsestranski zadoščevati učnim svrhom in odstranilo vse nedostatnosti, ki ovirajo šolski napredek ter tako tudi vzajemno delovalo v prid narodnemu šolstvu in nam milemu narodu.

Ad II. Podrobni učni načrt po mesecih za jedno-, dve- in štirirazredne osnovne šole. Snov za to točko sestavila je že poprej enketa sedmih udov pod prvosedstvom g. nadzornika. Predno se prične obravnavati ta točka in pretresovati, poprosi za besedo g. J. Štrukelj ter zelo laskavo pohvali enketo, a osobito g. c. kr. okrajnega šolskega nadzornika za veliki trud, katerega je imela enketa pri

sestavi tako temeljite snovi ter predlaga, da se vsprejme ta zahvala v zapisnik današnje seje. Zbor temu soglasno pritrdi. Ker se je morala posebej pretresovati učna snov, za posamezne kategorije šol, razdeli g. prvosednik konferenco v tri oddelke ter imenuje vsaki svojega prvosednika, to je za enorazrednice g. Fr. Tomšiča, za dvorazrednice gosp. Ant. Benigarja in za štirirazrednice g. Ant. Leban. Vsak oddelek podal se je na to v za to določeno sobo, kjer je vsestranski in temeljito pretresoval podano mu snov in jo tudi vsprejel z malimi spremembami.

Drugi dan, to je 10. dan julija ob 8. uri zjutraj nadaljevala se je konferenca. Vsa učna snov se je še enkrat skupno pretresla in uravnavala ter tudi določila učna snov še za nekatere predmete, katere ni sestavila anketa, temveč za to določeni poročevalci, namreč za kmetijstvo in petje g. Ant. Benigar, za risanje g. Jak. Starc, za telovadbo g. nadzornik in g. Ant. Leban in ročna dela gospod. K. Cazafura. Pri petji vnela se je živahna debata ter vsprejel nasvet, da se uvrsti v učni črtež več narodnih pesnij, ker se s tem bolj goji narodno petje, katero je velike velike važnosti in pomena.

Ad III. IV. in V. vršila so se razna poročila bibliotetične komisije in volitvi imenovane komisije in stalnega odbora; tu pa nemam nič posebnega zabeležiti, kot to, da je izid volitev pokazal lanski rezultat. Ob 4^{1/2} uri popoldne zaključil g. prvosednik sejo, zaključivši trikratni „živio“ na našega presvetlega cesarja Frana Josipa I., kot pravega očeta države, kateri naj nas varuje baš v tem burnem času, ko preti hudi naval, zopet potisniti naše šolstvo v nazadnjaško dobo in v niveau nižje omike. — Konferenca se odzove tem pomembnim besedam s trikratnim oduševljenim „živio!“ Gosp. Anton Leban zahvali se v imenu konference preljubljenemu g. nadzorniku za spretno in taktno vodstvo konference ter mu zakliče: Bog ga živi! na kar tudi zbor zakliče trikratni „živio.“

Tako je učitelstvo Sežanskega šolskega okraja, skončalo in sestavilo v dvanajsetni konferenci ali 12 urah, podano in jako važno snov podrobnega učnega črteža, mej tem, ko jo je že poprej anketa v svojih šestih sejah pripravila. Sedaj imamo torej pripravljeno snov in pot, po kateri naj se ravnamo, da zadoščamo učnim črtežem za Primorsko. Ako to dosežemo, kar se od nas zahteva, smelo trdim, da smo veliko storili v prid narodnega šolstva in izomike naroda. —n—

Domače stvari.

— (Predavanja o slovanstvu.) V Italiji zanimajo se učenjaki čedalje bolj za Slovanstvo. Profesor G. Petrucci, glavni urednik časopisa „Gazzetta artistica“ v Palermu, imel je preteklo nedeljo v Rimu v dvorani društva dramatičnih pisateljev predavanje „o romanu na Ruskem“. Poprej pa je imel ta učenjak, ki je napisal delo „o severnih literaturah v srednjem veku“, v Napoli z velikim uspehom predavanje o „Slovanski poeziji“.

— (Shod o zadevi železnice čez Karavanke) bode v Celovci dne 28. julija. Poročali smo ob svojem času o prizadevanji koroškega deželnega odbora za zgradbo železnice Divača-Loka in iz Loke čez Karavanke preko Rožne doline do Celovca, kot nezavisne samostojne zveze Trsta z bližnjimi deželami, in kako so se izjavili razni deželni odbori in druge družbe o tej zadevi. Pri tem shodu bode se sklepalo o korakih, ki naj se storé, da se oživotvori ta toli potrebna železnica.

— (Dijakom v posnemanje.) Pod tem naslovom prijavlja „Edinost“ sledeč dopis: „Pri nedeljskem izletu „Tržaškega Sokola“ v Škedenj imel sem priliko govoriti z dijakom V. razreda italijanske gimnazije. Nagovarjal sem mu, da bi se učil slovenski. Toda odgovoril mi je: Ako bi se bavil s slovenščino, ušla bi mi morda kaka beseda tudi mej mojimi vrstniki in plačati bi moral za vsako tako besedo 2 kr. za „Pro patrio“. Povedal mi je tudi, da so nedavno nabrali 25. gld. v prid „Pro patrie“. Ne bi-li mogli na korist družbe sv. Cirila in Metoda slovenski dijaki posnemati italijanskih svojih kolegov? — Te kratke vrstice nam kažejo kako fanatično delajo italijanski dijaki za svoje društvo, katero nam je tako nevarno. Raztegnili bi pa mi ta predlog na širše kroge, kajti ravno v krogih premožnejših naših slovenskih

domoljubov nabrali bi lahko cele vreče krajcarjev, ako bi se nepotrebno nemško govorjeje obdačilo na tak način. Družba sv. Cirila in Metoda postala bi na mah bogata in premožna!

— („Matici Hrvatski“) podarila je deželna vlada za tekoče leto podporo 1800 gld. od katerih spada 1300 gld. za letne „Matičine“ publikacije, 500 gld. pa za izdavanje „prevodov grških in latinskih klasikov“ in „pomočnih knjig za klasični uk“.

— (Glas iz občinstva.) Poroča se nam: Komaj smo dočakali, da se voda za polivanje ceste jemlje s hidrantov in ni treba velikanskih sodov prevažati po mestu in škropiti ceste ter s škropljenjem ovirati pešhodcev. A velika nedostanost pri tem pa je, da se ljudem popolno nezanesljivim daje v roke cev, s katero se igrajo ter na veselje svoje spuščajo vodo na občinstvo, ki je ravno v bližini, kakor se je zgodilo danes okoli 6. ure zjutraj pred pošto. Mestni organi, ki imajo paziti na to, naprošeni so najuljudneje, da store konec jedenkrat za vselej takim neprilikom.

— (Pogumna žena.) G. Ana Novak, gostilničarka na Viči pri Ljubljani je v malo dneh dvema otrokoma življenje rešila. Dne 11. t. m. pala je neka deklica, dne 17. t. m. pa deček v globoko vodo. Obakrat skočila je g. Ana Novak v vsej obleki v vodo in dasi jej je voda bila čez glavo, rešila srečno oba. Vse priznanje tako pogumni ženi, roditeljem pa resno svarilo, da bolje pazijo na svojo deco.

— (Iz Cerkljan:) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Cerkljansko okolico napravi dne 20. julija ob 1^{1/2} uri popoldne v gostilni g. Vavkna v Cerkljah svoj letni občni zbor. Ob 7. uri zvečer prične se dramatična predstava pod vodstvom gosp. Borštnika iz Ljubljane. Udje so ustopnine prosti, neudje plačajo 30 kr.; sedeži za ude 30 kr., za neude 50 kr. Preplačila se hvaležno vsprejmó. Na obilo udeležbo vse rodoljube slovenske prav prijazno vabi odbor.

— (Nova postaja.) Mej Št. Jurijem in Ponikvo otvorila se bode v kratkem pri vasi Grobelno nova postaja južne železnice. S to postajo bode zlasti Šmarjancanom ustrezno.

— (Gimnazija v Mariboru) imela je v baš preteklem šolskem letu 283 dijakov, mej njimi je bilo 156 Slovencev, 119 Nemcev.

— (Letnemu poročilu I. mestne petrazredne deške ljudske šole v Ljubljani) povzamemo, da so na tej šoli poučevali gg.: Praprotnik Andrej, nadučitelj in vodja, Smrekar Janez, katehet, Kummer Valentin, Maier Josip, Belè Janez, Travnar Josip, Furlan Jakob, Josin Maks, Armich Josip. Učencev bilo je koncem leta 432 in so posamični razredi imeli od 37—69 učencev. Samo slovenski jih je govorilo 412, slovenski in nemški 19, slovenski in italijanski 1. Za višji razred sposobnih jih je bilo 346. Pripravljalnica za obrtno šolo imela je 98 učencev.

— (Na štirirazredni deški in dvorazredni dekliški ljudski šoli v Kranji) bilo je koncem šolskega leta 265 učencev in 165 učenk, vkupe 430 šolskih otrok. Drugi in tretji razred imela sta 84, oziroma 77 učencev, kar je vsekako previsoko število. Obrtna nadaljevalna šola imela je 71 učencev. Poučevali so na tej šoli gg.: Mihael Kuster, nadučitelj in vodja; Janez Grčar, katehet; Anton Kukelj; Janez Pezdich, Edmund Lacheiner; Jurij Režek; Fani Jugovic; Klotilda Golf.

— Kmetijstvo in sadjarstvo, katero je poučeval g. M. Kuster, obiskovalo je 28 učencev.

— (Jubilejska gospodarska-gozdarska razstava v Zagrebu) bode bodoče leto v praznovanje petdesetletnega obstanka hrvatsko-slovanske kmetijske družbe, katera je bila ustanovljena l. 1841. Družba šteje danes na tisoče članov in 50 podružnic. Deželna vlada dovolila je že podporo 10.00 gld., odbor pa je objavil poziv in dela neumorno, da se bode razstava z vsestransko udeležbo izvršila kolikor mogoče sijajno.

— (Poziv krojačem!) Vsled večstranskih želja otvoril bi krojaški mojster g. M. Kunc v Ljubljani na c. kr. obrtni šoli 14 dni do jeden mesec trajajoč tečaj za prirobovanje moške obleke. Podlaga pouku bode ravnokar izšla njegova knjiga „Die Zuschneidekunst“, o kateri so se razni veščaki soglasno jako pohvalno izrazili. Ako se oglasi zadostno število, pričela bi šola tekom prihodnjega meseca, ko bode gotova slovenska izdaja imenovane knjige. Natančneje podrobnosti, posebno gledé na šolnino, katero bode treba plačati, določile

se bodo po številu onih, ki se oglasé, in se bode posamičnike potem obvestilo. Kdor se misli oglasiti za vsprejem v to šolo, obrne naj se pismeno semkaj pod naslovom: M. Kunc v Ljubljani. V šolo vsprejmejo se le taki, ki so se popolnoma izučili krojaške obrti. — Slovenski listi so uljudno naprošeni, da objavijo ta poziv.

— (Tvornica ribjih konserv na Hrvatskem.) Tvorničar ribjih konserv v Altoni, g. Jakuetis namerava osnovati na Reki in v hrvatskem Primorju tvornice za sušenje in konserve rib. V Zagrebu pa hoče prirediti trgovino in zavod za vzgajanje rib. To podvzetje utegne veliko korist donášati primorskim krajem, ker so vse ribje konserve, katere se zavživajo po hrvatskih deželah, nemškega, švedskega, italijanskega ali francoskega izvora, a hrvatsko Primorje, ki je tako bogato rib, nima še jednake tvornice.

— (Za III. letno zasedanje porotnih razprav v Novem mestu), ki se prične 4. avgusta t. l., izžrebani so naslednji gg. glavni porotniki: Jaklič Jan., pos. iz Pustovega javora; Barc Pavel, pos. iz Predgrada; Mauser Mat., pos. iz Toplega rebra; Tomšič Miha, mlinar iz Podgozda; Požek Jan., pos. iz Metlike; Žener Ferd., pos. iz Leskovca; Kermesec Fr., pos. iz Metlike; Novak Jan., občinski predstojnik iz Gradca; Rom Mat., pos. iz Srednjevasi; Mervar Fr., pos. iz Cvibelj; Gril Fr., pos. iz Poljan; Bajuk Jan., pos. iz Metlike; Lazar Jan., pos. iz Artmane vasi; Planinšek Jan., pos. iz Vrhtrebnja; Wittine Fr., pos. iz Čermošnjic; Sever Ant., pos. iz Kostanjevice; Zupančič Jos., pos. iz Podturna; Omaben Jan., pos. iz Pristave; Kopinič Jos., pos. iz Metlike; Malenšek Jak., pos. iz Spod. Suhorja; Kržičnik Ant., pos. iz Mokronoga; Peče Jan., pos. iz Bistrice; Mazele Jan., pos. iz Novega Tabora; Pfeifer Jan., trg. iz Leskovca; Klemenčič Ign., pos. iz Kamnega potoka; Brunskele Fr., klepar iz Črnomlja; Dev Jan., pos. iz Mokronoga; Govanec Karol, trg. iz Metlike; Pezdirec Iv., pos. iz Drašič; Uhan Ant., pos. iz Rodne; Skubic Leop., trg. iz Črnomlja; Medved Fr., pos. iz Velikih dol; Engelsberger Rup., trg. iz Krškega; Kambič Miko, pos. iz Krasnic; Zupančič Jos., pos. iz Belč vrha; Pirnat Štef., pos. iz Višnjegore. Za namestnike pa gg.: Nagel Fr. pos. iz Bršlina; Duler Jos., pos. iz Valte vasi; Surz Ivan., pos. in trg. iz Novegamesta; Jurčič Jos., pos. iz Dolš; Gregorec Jurij, pos., Perko Fr., hiš. pos., Duler Karol, hiš. pos., Kunc Karol, hiš. pos. vsi iz Novegamesta; Gruden Jak., pos. iz Kronovega.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 18. julija. Slovenska zmaga v Doberlivesi, na Djekšah, v Tolstem vrhu in v Velikovski okolici. „Bauernbund“ prodril v Guštanji in Libeličah.

Dunaj 18. julija. „Wiener Zeitung“ objavlja razpust društva „Pro Patria“.

Dunaj 18. julija. „Vaterland“ piše: Z najpristojnejše strani smo naprošeni zanikavati vest „Agenzie Stefani“, da bi bil papež pri vožnji po Vatikanskih vrtil ostavil Vatikan.

Dolenja Tuzla 18. julija. Kallay, v spremstvu avstrijskega poslanca Bilinskega in ogerskega poslanca Rakovskega, dospel na svojem nadzorovalnem potovanju po Bosni, včeraj semkaj. Vsprejem od strani prebivalstva, zlasti Srbov, oduševljen. Zvečer bila baklada.

Carigrad 18. julija. „Agence de Constantinople“ javlja: Povodom ugrabljenja, ko so mej Adabasarijem in Eskisederjem čerkeski roparji odpeljali dva avstrijska podanika, inženerja Gersona in Mejorja, zahtevaječ od njihju 3000 funtov odkupnine, predložila sta Calice in Radovitz Porti identično noto, v katerej poudarjata, da se taki dogodki često ponavljajo, da torej treba najstrožjih korakov zaradi lastnega ugleda in v interesu tujcev, ki zaupajoč na javno varnost svoje moči posvečujejo deželi. Mejor je že izpuščen, da prinese odškodnino, Gersona so roparji v gore odpeljali.

Razne vesti.

* (Pribežališče za ženske in otroke) osnovalo se je v Parizu. To pribežališče ima namen, one nesrečnice, katere sili potreba, da začno nesramno obrt, spraviti zopet na pravi pot. Vsprejemale se bodo pred vsem mlade žene, katere so zapustili možje, potem mlade matere, katere pričakujejo poroda in živé v bedi. Vsprejemale se bodo

tudi druge ženske, če so le Francozinje, zdrave in zmogljive za delo. Delo je v pribežališču obvezno. Ženske dobivajo zastoj hrano in obleko in še po vrhu lahko nekaj zaslužijo, kar se jim izroči, kadar izstopijo iz zavoda. Na sprehod smejo le enkrat na teden. Novo pribežališče je veliko, prostorno in stane 400.000 frankov, ne računši hišnega osobja. Pribežališče je jako pripravo zgrajeno in ima vse priprave, ki jih zahteva javno zdravstvo. Žene se morajo dobro skopati, ko jih vsprejmejo v zavod, in se jim dá potem posebna obleka. V zavod se vsprejemajo tudi otroci v najnežnejši starosti.

* (Električno razsvetljenje doma v Milanu) hoče upeljati neka družba, ki namerava nastaviti na najvišjem mestu stolpa globus, kateri bode razsvetljeval ves divni hram božji. Projekt bajé nahaja splošno priznanje. Tako poroča se nemškej „Frankfurter-Zeitung“. Na vsak način bode treba jako intenzivnega „globusa“, če se bode z jedro samo svetilko hotel razsvetliti ves jako obširni dom! Kdor pozna dom Milanski, pritrdil bode temu.

* (Stoletna žena.) V Vatrelosu na Francoskem je nedavno vdova Lecroart spolnila sto let. Rojena je dne 3. julija 1790. Vsa občina je tem povodom praznovala ta dan. Pred hišo stoletne žene so postavili mlaje. Občina je stoletni ženski in njeni nad 100 oseb broječi rodbini priredila časten pir, pri katerem je govoril župan. Stoletna žena je še tako trdna, da je na tej veselici pela in plesala.

* (Grozen vihar) divjal je preteklo nedeljo po severni Ameriki. Mesto Lake City bilo je popolnoma uničeno, pod razvalinami podrtih hiš nahaja se mnogo mrtličev. Mnogo bilo je ubitih tudi na ulicah od padajočega kamenja. Največja nesreča pa se je dogodila na Pepinskem jezeru. Na parobrodu „Seawing“ vozilo se je kacij 200 izletnikov, ker je vreme kazalo ugodno. Veselo petje se je razlegalo, a kmalu prišel je vihar, ladija se je prevrnila in 170 ljudi našlo je smrt v razburkanih valovih. Na rešitev ni bilo misliti, ker ni bilo mogoče približati se na malih čolnih na kraj nesreče. Tudi v drugih krajih napravil je vihar veliko škodo ter razrušil mnogo hiš.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 16. julija.
V Pragi: 48, 10, 22, 49, 65.

Tuji:
17. julija.
Pri **Stonu:** Rabl, Weiss, Abeles, Weinlich z Dunaja. — Pl. Jahoni, Hočvar, dr. Luzzatto iz Trsta. — Hafner iz Zagorja. — Fischer iz Budimpešte. — Hitzinger iz Zadra. — Urnik iz Celoveca. — Mayer s soprogo iz Zagreba. — Domladiš iz Il. Bistrice. — Fritsche iz Lipskega. — Molline iz Tržiča.
Pri **Maliči:** Illek, Capretz, Polaczek z Dunaja. — Rodbina Lozer, Smrekar, Calabrese, Scocier s sinom, pl. Moraitini iz Trsta. — Bliemeziender, Bajardi iz Gradca.
Pri **južnem kolodvoru:** Zwerzina iz Topolovca. — Beck z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
17. julija	7. zjutraj	736.8 mm.	22.0° C	brevz.	jas.	
	2. popol.	735.2 mm.	30.2° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.0 mm.	22.8° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 25.0°, za 5.9° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke
z dne 15. julija 1890.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	400.114.000 gld. (— 7.233.000 gld.)
Zaklad v gotovini	244.021.000 „ (+ 502.000 „)
Portfelj	143.639.000 „ (— 9.603.000 „)
Lombard	22.530.000 „ (— 1.638.000 „)
Davka prosta bankovna rezerva	47.949.000 „ (+ 9.268.000 „)

Prvi pot v Ljubljani
na cesarja Josipa trgu.
Traber-jev
svetovnoznan in odlikovan
anatomično-pathologični MUZEJ.
V njem je nad 1000 poploma novih razstavnih predmetov in 50 podob v naravni velikosti, največ mehanično se gibajočih, katere daleč prekašajo v umetnostnem in znanstvenem oziru vse, kar se je v tem genru tukaj dosedaj kazalo.
Odprto od 8. ure zjutraj do 19. ure zvečer.
Ustopnina 20 kr., za vojake in otroke 10 kr. — Katalogi v raznih jezikih.

Dunajska borza

dne 18. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.35	88.30
Srebrna renta	89.45	89.40
Zlata renta	109.20	109.20
5% marena renta	101.40	101.25
Akcije narodne banke	982.—	980.—
Kreditne akcije	303.50	303.50
London	116.65	116.45
Srebro	—	—
Napol.	9.24 1/2	9.24
C. kr. cekini	5.52	5.52
Nemške marke	57.05	57.—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	175
Ogerska zlata renta 4%	—	102
Ogerska papirna renta 5%	—	99
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	170	—

V premogovniku Siverič v Dalmaciji
vsprejmejo se (557—2)
premogovski sekači
(Kohlenhauer). Kaj več pove G. Schüssler v Trstu.

Zahvala.

Za mnoge dokaze presrečnega sočutja mej bolezni in ob kritiki izgubi našega presrečnega ljubljenskega soproga, oziroma očeta, sina, brata in svaka, gospoda

JOSIPA GEBE

za krasne vence in jako veliko udeležbo pri pogrebu izrekamo svojo najprisrčnejšo zahvalo. — Zlasti se zahvaljujemo slavnemu telovadnemu društvu „Sokol“ in slavnemu pevskemu društvu „Slavcu“ za ganljivo žalostinsko petje.

V Ljubljani, dne 18. julija 1890.

(560) Zahnujoči ostali.

Iščem za svojo notarsko pisarno

koncipijenta

ki je zveden v zapuščinskih in zemljeknjižnih rečeh. Najraje bi notarskega kandidata. — Ustop takoj.
V Litiji, dne 9. julija 1890.

(516—7) L. Svetec.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebízský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otec in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.

Spisal Emile Souvestre, prevel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. Poslovenil Podvidovski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Málovrh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša muka peklena. Spisal Catulle Mendès; prevel Vinko.

Ulomci. Spisal Sevnčan.

Silvestrov otročiček. Kalifornska povest. Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko.

Uničeno življenje. Češki spisal Stroupežnický; preložil Vinko.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

grodjem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

VIZITNICE

poročila

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji. (505—24)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobitok 50.000 gld. vreden

I dobitok 50.000 gld. vreden

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
2	500	„	„
5	200	„	„
10	100	„	„
20	50	„	„
50	20	„	„
200	10	razstav. srečk	„
2000	dobitkov	5	„

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
2	500	„	„
5	200	„	„
10	100	„	„
20	50	„	„
50	20	„	„
200	10	„	„
2000	dobitkov	5	„

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije,
Dunaj, II., rotunda.

V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.